

NA WARSZTACIE

Ten dział pod redakcją Jerzego Niebojewskiego od 1950 roku

BUDUJEMY ŁÓDZ WIOSŁOWĄ (mgr inż. Ireneusz Kubiczek) — **DOMOWY WARSZTAT DO MAJSTERKOWANIA** (Jerzy Niebojewski) — **LAMPOWY WSKAZNIK REZONANSU** (inż. Witold Kozak) — **OBROBKA TWORZYW SZTUCZNYCH** (mgr inż. Jan Brzeziński) — **CZARODZIEJSKA MASZYNEK DUKARSKA**.

BUDUJEMY ŁÓDZ WIOSŁOWĄ

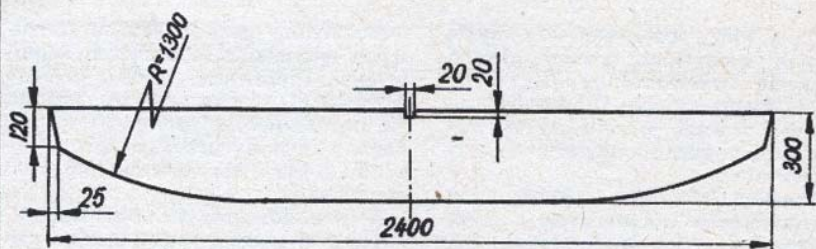
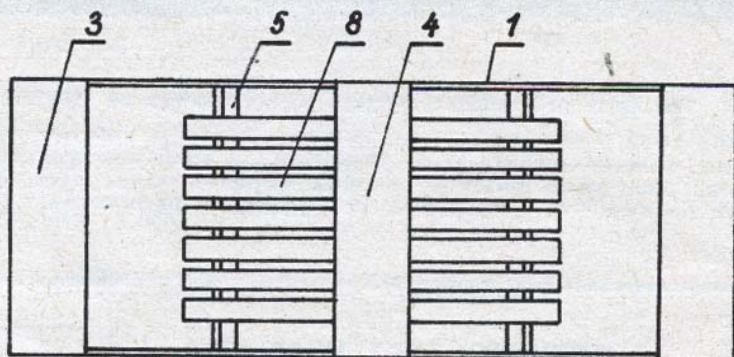
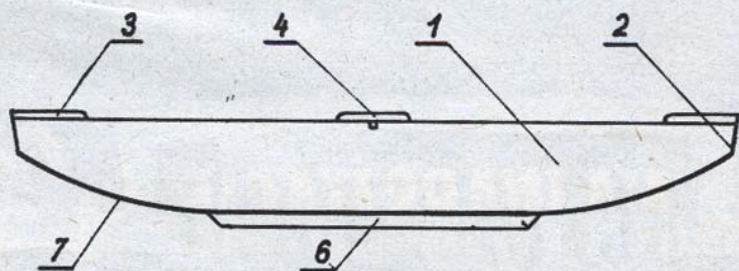
Plany łodzi opracowałem z myślą o tych wszystkich, którzy pragną odbywać wycieczki wodne, a nie mają dostatecznych funduszy na kupno gotowego sprzętu czy też odpowiednich warunków na jego wypożyczenie.

Staralem się, aby wykonywana łódź stanowiła po pierwsze — bezpieczny i wygodny środek lokomocji, aby była lekka i nie sprawiała kłopotów przy transporcie, a po drugie — aby można ją było wykonać

samodzielnie przy użyciu najprostszyc narzędzi w warunkach domowych. Budowana łódź posiada wprawdzie trochę dziwny kształt, ale bardzo dobrze spełnia swoje zadania. Śtawiany przez nią przy pływaniu opór jest wbrew pozorom niewielki.

Ze względu na swe nieduże wymiary jest lekka i zwrotna, a bardzo małe zanurzenie zezwala na odbywanie w niej spływów na małych rzekach. Można używać jej również

Tak wygląda piła tarczowa konstrukcji Bogdana Gabrysiaka. O pomysłowych obrabiarkach mechanicznych, które można wykonać samemu — czytajcie na str. 103

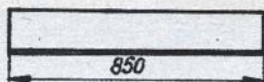

1. Deska burtowa

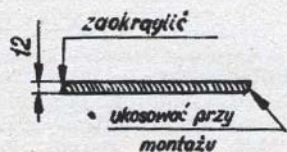
Przekrój przez poprzeczkę skrajną

Skala 1:5

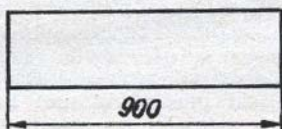

2. Poprzeczka skrajna

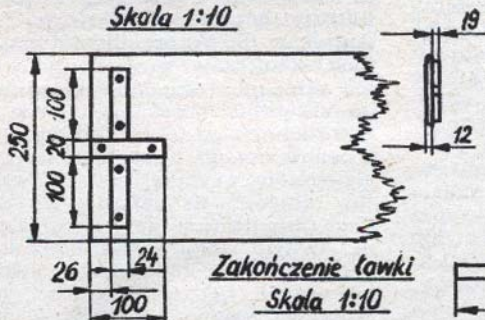
Skala 1:25

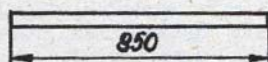
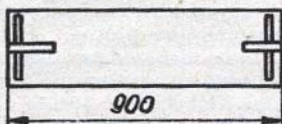
Przekrój przez ławkę skrajną
Skala 1:10

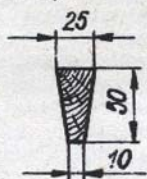
3. Ławka skrajna

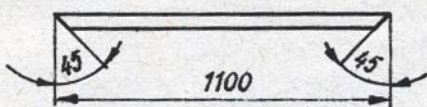
4. Ławka środkowa

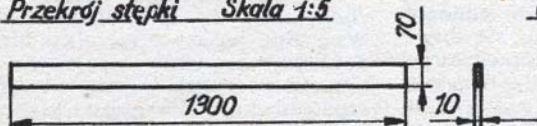
5. Dennik

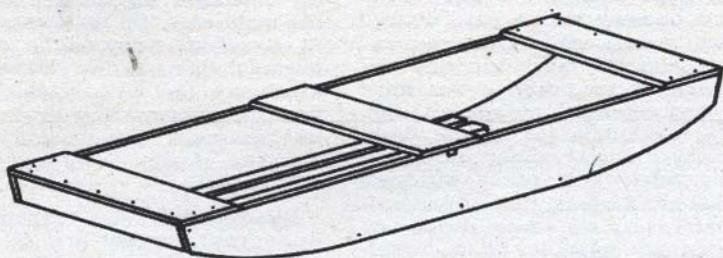
Przekrój stępki Skala 1:5

6. Stępka

Deska podłogi

na stawach i niewielkich jeziorach (np. do łowienia ryb). Na większe wody, gdzie istnieje niebezpieczeństwo powstania dużych fal, łódź ta nie nadaje się. Normalnie mogą korzystać z niej dwie osoby, lecz przy dłuższych wycieczkach wygodniej jest pływać w niej pojedynczo, ze względu na możliwość spania. Ciężar znajdujących się w łodzi osób i bagaży nie powinien przekraczać 200 kg. Proste zabezpieczenie przed deszczem stanowi rozciągnięte na odpowiednich usztywnieniach nieprzemakalne płótno. Przykrycie takie daje nieocenione usługi, chroniąc przed przelotnymi deszczami, podczas których nie oplaca się przerywać jazdy i rozbijać namiotu na lądzie. Łódź jest w zasadzie łodzią wiosłową, ale zawsze można do niej zastosować przyczepny silnik lub wyposażać ją w niewielki żagielek. Zastosowanie takiego dodatkowego wyposażenia pozostawiam jednak pomysłowości samych budujących, gdyż jest to w głównej mierze uzależnione od indywidualnych środków i możliwości, jakimi dysponują.

Przygotowanie do budowy

Przed przystąpieniem do budowy należy dokładnie zapoznać się z rysunkami i zgromadzić odpowiednie materiały. Część materiału możemy wybrać z odpadów przeznaczonych do spalenia, ale zasadnicze elementy musimy wykonać z dobrego, pozabawionego pęknięć i sęków drewna. Do budowy można użyć taniego drewna sosnowego, z tym tylko zastrzeżeniem, że musi być ono suche. Sklejka na poszycie dna musi być wodoodporna, grubości 5 mm. Gdyby nie udało się znaleźć deski na burty o odpowiedniej szerokości, można skleić je z dwóch węższych kawałków. Klejenie należy przeprowadzić bardzo starannie klejem wodoodpornym, najlepiej na odpowiednim stole warsztatowym. Do łączenia poszczególnych elementów należy używać wkrętów mosiężnych lub ocynkowanych, natłuszczanych wazeliną.

Przy wycinaniu deski burtowej będzie wygodniej posługiwać się odpowiednim szablonem. Wycinamy go z tektury wg wymiarów podanych na rys. 1. Przy obrabianiu wszystkich części łodzi trzeba zwrócić szczególną uwagę na zachowanie wymiarów podanych na rysunkach. Jest to szczególnie ważne przy ustalaniu długości poprzeczek skrajnych (2) i denników (5). Po obrobieniu wszystkich elementów przystępujemy do ich składania. Składanie zaczynamy od skręcenia desek burtowych (1) wkrętami z deskami skrajnymi (2) i dennikami (5). Przy łączeniu tych elementów musimy używać wkrętów długości co najmniej 50 mm. Następnie przykręcamy ławki skrajne. W tym stanie konstrukcja łodzi jest jeszcze mało sztywna, jednak nie trzeba się tego obawiać, gdyż właściwą sztywność uzyskuje łódź dopiero po przybiciu poszycia. Poszycie przymocowujemy gwoździami lub wkrętami. Po zbiciu podłogi budowa jest zasadniczo zakończona. Ławki środkowej nie przykręcamy do burt na stałe, gdyż ułatwi to czyszczenie łodzi i spanie w niej.

Do ostatnich prac należy szpachlowanie i malowanie łodzi. Wszystkie szpary i szczeliny trzeba dokładnie zapelnąć specjalnym klejem do szpachlowania, zwanym szpachlówką, który można kupić gotowy w sklepach. Po wyschnięciu szpachlówki łódź starannie szlifujemy ściernym papierem i trzykrotnie malujemy. Do malowania nadają się zwykłe farby olejne (do gruntowania), jak również i lakiery szybkoschnące (do wykańczania). Kolor dobieramy oczywiście w zależności od własnego upodobania. Każda warstwa farby powinna dobrze wyschnąć.

Budowa łodzi nie zabierze nam dużo czasu i nawet przy prymitywnym wyposażeniu warsztatu nie powinna trwać dłużej niż 30 do 40 godzin.